

AVE, AVE MARIA

De la Gloria baixa
La Mare de Deu:
Cantemli tots l'AVE
Ab sonora veu. *Ave.*

Es l'Immaculada,
Que á confirmar ve
La hermosa paraula
De Pio nové. *Ave.*

A Lourdes de Fransa
Per trono ha escullit,
Boy mirant á Espanya
Ben de fit á fit. *Ave.*

L'humil es l'objecte
De son tendre amor;
Perxó á Bernardeta
Vol obrir son cor. *Ave.*

Un dia amorosa
Fá l'Aparició;
¡Que n'es d'admirable
Aquella visió! *Ave.*

La verge voltada
D'excels resplandor
Sembla'l Rey dels astres
Ab ses trenes d'or. *Ave.*

Y en mitj de sa gloria,
Qu'es d'Emperatriu,
Se mostra benigna
Y ab amor somriu. *Ave.*

Sos ulls amorosos
Son blaus com el cel,
Sos llabis desclosos
Son bresques de mel. *Ave.*

Ses mans son fontanes
Del Diví Manná,
Y en ses dues galtes
Clavells vius hi há. *Ave.*

El vestit que porta
Es blanch com la neu,
Com el vel llarguíssim
Que cau damunt seu. *Ave.*

Vestit graciosíssim
Que molt bé li escau,
Cenyit d'una cinta
De color ben blau. *Ave.*

Sobre'ls seus peus nusos
Com un dols somris,
S'hi veuhen dos roses
D'allal Paradís. *Ave.*

Y un hermós Rosari
Al cel fabricat,
Sosté ab ses mans belles
De marfil nevat. *Ave.*

La excelsa hermosura
De l'Aparició
Causá en Bernardeta
Profunda emoció. *Ave.*

Son cor infantívol
Tant goig no obeheix,
Y tot cantant l'AVE
Quasi defalleix. *Ave.*

La visió ja es fora;
La noya s'en va:
Y á la seva mare
Li diu l'endemá. *Ave.*

«Mare de la terra,
Dexeumi tornar
A veure la Mare
Que se'm va mostrar. *Ave.*

Es tant amorosa!
¡Tant semblant á un soll!
Jo, mare, voldria
Sapiguer que vol.» *Ave.*

Y així'l vol arrenca,
Coloma fidel,
Que allá á Massabielle
Ara hi te son cel. *Ave.*

«Oh amable Senyora»
Diu ab clara veu;
«Digeume, us suplico
¿Qu'es lo que voleu?» *Ave.*

«Ab tes companyones»
Respontli ab amor,
Fins á quinze voltes
vindrás per favor. *Ave.*

«Y en cambi't prometo
Ferte ben felís,
No sobre la terra
Sinó al Paradís. *Ave.*

El matí, á trench d'auba
Bernardeta hi vá,
Y la gent sensilla
Segueix fins allá. *Ave.*

La pobre pastora
Sembla un serafi.
Del cel á la terra
Boy fent el camí. *Ave.*

Allí s'agenolla
Y extasiada está
Devant la Senyora
Que ha arribada ja. *Ave.*

Y en son front de verge
Durant l'oració,
Brilla la llum pura
De l'Aparició. *Ave.*

El poble en silenci
Contempla admirat
Aquell dols presagi
De l'Eternitat. *Ave.*

«Qué teniu, Senyora?»
Bernardeta diu:
«Digueu? qué us fa pena?
Per qué us entristiu?» *Ave.*

«¿Qué voleu que fassi
Per calmaus els plors?»
«Prega, diu la Verge,
Per los pecadors.» *Ave.*

Jo vull Bernardeta
Seguí la Visió,
Que'ls meus fills hi vingan
Aquí en processó. *Ave.*

*Vull que una capella
De marbre y or fi
Per sempre recordi
Ma estada á n'aquí. Ave.*

¡Oh profund misteri
D'un profund amor!
¿Pot trahi una mare
Al fill del seu cor? *Ave.*

Dos voltes la noya
Va al lloch estimat;
Dos voltes la Verge
No l'ha visitat. *Ave.*

¡Oh bona Senyora!
¿No ho veyeu que'l mon
Diu que vostres gracies
Tristos enganys son? *Ave.*

Noya, pren coratje
No tingas pas por;
Ara es quan se prova
Ta fe y ton amor. *Ave.*

Y passa la proba,
Y altre volta ve
L'amable Senyora
A enfortir sa fe. *Ave.*

«¡Oh Visió estimada
Font de suau dolcor!
Ompliu la mesura
Del vostre favor. *Ave.*

Demanan penyora
De vostra bondat;
Doneu testimoni
De la veritat. *Ave.*

Voleu veurer, Mare,
Com ara floreix
El roser sens vida,
Que hi há aquí mateix.» *A.*

La Verge amorosa
Son desitj ha admés;
Pro sembla que digui:
«Vull donarte més.» *Ave.*

Una flor s'esfulla,
Se marceis y's mor;
El cor d'una mare
No es pas eixa flor. *Ave.*

«A la font sagrada
Vesten'hi corrent:
L'ayga que allí ragi
Es el meu present.» *Ave.*

Els ulls de la noya
Al torrent s'en van;
Perque may ha vista
Cap font al voltant. *Ave.*

«No.» insisteix la Verge,
No es pas allá el riu:
Aquí, aquí, á la vora.»
Y'l sant lloch li diu. *Ave.*

La noya obedienta
La terra ha esgratat;
De la roca seca
L'aygua n'ha brollat. *Ave.*

Fontana de vida
¿Quí comptar podrá
Les gracies sens mida
Que t'aigua farà? *Ave.*

«Y Vos, que sou bona
Fins á tal excés,
Celestial Senyora,
¿Vostre nom quín es? *Ave.*

A la Bernardeta
No li voleu dir?
Digueli, Senyora;
No la feu sufrir.» *Ave.*

Per quatre vegades
Li prega y li diu:
«Que'l nom manifesti...»
La Verge somriu. *Ave.*

Ses mans ha juntades
Més brillant s'ha fet,
Y li comunica
Son darrer secret. *Ave.*

«Bernardeta meva,
Ja ho pots dir á tothom:
SOCH L'IMMACULADA;
Vetaquí'l meu nom.» *Ave.*

Santa Missatjera
Torneuse'n al cel,
Y dels cors dels homens,
Porteuse'n l'anel. *Ave.*

Els homens voliau
A vostres sants peus,
Y aquí tots els dies,
Hi ha un mar de romeus. *A.*

Salve Massabielle,
Trono de bondat,
Hont l'Immaculada
La estada ha fixat. *Ave.*

Ab sa hermosa imatge
Y ab sos grans favors,
Ta Gruta sensilla
Es niu de dolçors. *Ave.*

La fontana hi raja
Sense may parar;
La gent van y venen
Sense may cessar. *Ave.*

Y perxó aquí á Lourdes
De María amants.
Venim en romiatje
Els bons catalans. *Ave.*

¡Ditxós qui viatja
En eix lloch felís,
Hont s'hi prent passatje
Per lo Paradís! *Ave.*

¡Oh Estel brillantíssim
La teva Visió
Ens guí á la Patria
De l'Aparició. *Ave.*

